

PREKEN 2. SØNDAG I FASTETIDEN - Den trange døren - TÅRNAGENTGUDSTJENESTE

Det står skrevet i evangeliet etter Lukas, kap. 13, vers 22-30:

22 På reisen til Jerusalem dro Jesus fra by til by og fra landsby til landsby og underviste. 23 Da var det en som spurte: «Herre, er det få som blir frelst?» Han sa til dem: 24 «Kjemp for å komme inn gjennom den trange døren! For jeg sier dere: Mange skal forsøke å komme inn, men ikke klare det. 25 Når husherren først har reist seg og lukket døren og dere blir stående utenfor og banker på og sier: 'Herre, lukk opp for oss', da skal han svare: 'Jeg vet ikke hvor dere er fra.' 26 Da vil dere si: 'Vi har jo spist og drukket sammen med deg, og du har undervist på gatene våre.' 27 Men han skal svare: 'Jeg vet ikke hvor dere er fra. Bort fra meg, alle dere som gjør urett!' 28 Der skal dere gråte og skjære tenner når dere ser Abraham og Isak og Jakob og alle profetene i Guds rike mens dere selv blir kastet utenfor. 29 Fra øst og vest og fra nord og sør skal mennesker komme og sitte til bords i Guds rike. 30 Da skal noen som er de siste, bli de første, og noen som er de første, bli de siste.»

Oi, dette var litt av en tekst! Denne teksten utfordrer meg, og jeg regner med at du også tenker – oi, dette var vanskelige ord! Som dere som har vært tårnagenter denne helgen, så har jeg i møte med denne teksten måtte bruke alle sansene mine, og ikke minst har jeg måtte både lese teksten med forstørrelsesglass, men også ha den litt på avstand og bruke tid på å undre meg over hva vil denne si meg egentlig? Jeg har også som gode agenter gjør, spurt andre kloke mennesker om hva de tenker.

I Bibelen har denne teksten overskriften Den trange døren, og det høres ikke så positivt ut. Det høres vanskelig ut å komme gjennom denne døren. Denne helgen har vi på Tårnagenthelg åpnet mange dører og vi har prøvd å løse mange mysterier og oppdrag. Noe har kanskje vært litt skummelt og noe har vært gøy! Vi har utforsket steder vi ikke vanligvis får mulighet til å utforske, helt opp i tårnet blant annet, og vi har gjort mye spennende sammen. Gjennom livet går vi også igjennom mange dører. Noen ganger vet vi hva som er bak døren, mens andre ganger vet vi ikke helt hva som venter oss på den andre siden. Noen ganger kan vi glede oss til å gå inn en dør – Jeg

vet i hvert fall at jeg alltid gledet meg til å komme til bestemoren min, og jeg gledet meg til å gå inn døren til hennes hjem. Andre ganger gruer vi oss til å gå igjennom en dør. Vi vet ikke helt hva som venter oss på den andre siden. Kanskje er det noe skummelt?

De Jesus snakker til i denne teksten var jødiske mennesker. Mennesker som tror på Gud og som prøver å holde loven så godt de kan. De prøvde å leve i stor grad «rett», gjøre det som ble forventet av dem, og de trodde nok at de levde rett nok og at de gjorde gode gjerninger, men her forteller Jesus dem at de ikke skal få komme inn denne trange døren. At de skal måtte gråte og skjære tenner og bli kastet utenfor.

Vi kan alle kjenne på den følelsen av å bli holdt utenfor, og jeg tror at det kanskje er det vi er aller mest redd for av alle ting. Det å ikke få være med på leken, det at noen snur ryggen til oss... Det kan oppleves urettferdig, og det er ikke godt, men jeg tror ikke at Jesus ønsker at vi skal sitte igjen med denne følelsen. Han sier at vi skal kjempe! Vi skal handle, gjøre noe!

I dag i gudstjenesten har vi døpt 4 barn; Max, Filip, Liam og Lucas. Vi kan tenke at de nå gjennom dåpen har åpnet en dør inn til Gud, de har blitt tatt imot som Guds barn. Vi som har kommet til kirke i dag og som i helgen har vært tårnagenter har også åpnet denne døren. Kanskje ikke på vid gap, kanskje bare litt på gløtt?

Men jeg tenker at Jesus er døren! Og den som går igjennom Ham, blir frelst. For meg er frelst det å være fri og det å være hel, lykkelig og i harmoni. Døren til frelse er smal, ikke fordi det krever enormt mye gode gjerninger og rett liv for å komme gjennom den, men fordi det er kun gjennom Jesus at jeg kommer gjennom den. Jeg må velge å tro og jeg må velge å handle ut ifra troen min. Og ikke minst, så må jeg aktivt velge å åpne døren min inn til ham. Som det står i ett av mine yndlingsvers i Bibelen:

Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, vil jeg gå inn til ham og holde måltid, jeg med ham og han med meg.

Håndtaket på døren er på min side, og jeg kan velge å gå inn den døren, lære ham å kjenne, utforske troen og ta imot det Han vil gi meg. Det å kjenne Jesus er virkelig trygt og godt. Etter at Jesus har sagt at han er døren, forteller han at han er den gode hyrde, som har kommet for at vi skal ha liv

og overflod. Vi skal få slippe å kjempe oss gjennom døren i egen kraft. I stedet skal vi gå gjennom Jesus, og han vil gå sammen med oss. Han er vår medvandrer og hyrde, han kjenner og elsker oss akkurat slik som vi er, og følger vi ham så kan han lede oss der vi kan finne hvile. Det er det godt og trygt å tro på.

Ære være Faderen og Sønnen og Den hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet.